

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.016/2018/9.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 8.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. október 6-án kelt 30.K.31.795/2017/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 30.K.31.795/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A vietnámi állampolgár felperes részére az elsőfokú hatóság keresőtevékenység folytatására tartózkodási engedélyt adott, mely

2015. június 1-jéig meghosszabbításra került. Az elsőfokú hatóság a tartózkodási engedélyt hamis adatközlés miatt határozatával visszavonta, a másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 19.K.31.816/2015/4. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. A Kúria a 2016. szeptember 27-én kelt Kfv.III.37.335/2016/8. számú ítéletében a felperes felülvizsgálati kérelmét elbírálva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [2] A felperes 2016. február 13-án házasságot kötött ... magyar állampolgárral, majd 2016. szeptember 30-án házastársára hivatkozással tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú hatóság határozatában a felperes kérelmét elutasította és megállapította, hogy magyarországi tartózkodási joga megszűnt; továbbá kötelezte arra, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig hagyja el Magyarország területét. Az indokolás szerint a felperes nem rendelkezik elegendő forrással magyarországi tartózkodásához és nem igazolta, hogy jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére. A hatóság több alkalommal helyszíni ellenőrzést tartott a felperes lakcímén, melyek eredményeként megállapítható, hogy a felperes és felesége nem élnek közös háztartásban, köztük családi életközösség nem valósult meg, a házasságkötés kizárólag a tartózkodási jog megszerzése érdekében történt. A lakás nem tükrözte a mindennapi együttélés tényét, a házasfelek egymással nem tudnak kommunikálni, a felperes magyarul, míg házastársa vietnámiul nem beszél, közvetítő nyelvet nem tudnak használni.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. április 11-én kelt 106-Tk-5754/6/2017. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta annak megállapításával, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. Az alperes újabb helyszíni szemle foganatosítását nem tartotta indokoltnak, a beszerzett bizonyítékokat értékelve kifejtette, hogy a házasságot a felperes és házastársa csak a felperes tartózkodási jogának megszerzése érdekében kötötték. A másodfokú eljárás során megállapítást nyert, hogy a felperes elegendő anyagi forrással rendelkezik, ugyanakkor nem jogosult egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére.

A kereseti kérelem

- [4] Az alperesi határozat ellen a felperes terjesztett elő keresetet kérve annak bírósági felülvizsgálatát.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította. Az indokolásban felhívta a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és

tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 7. § (2) bekezdés b) pontját, 14. § (2), 15. § (1) bekezdéseit; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1), (6) bekezdéseit, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) és 339. § (1) bekezdéseit.

- [6] Kiemelte, hogy az elsőfokú hatóság két alkalommal végzett helyszíni ellenőrzést a felperes lakásában, meghallgatta a felperest és házastársát, valamint iratokat szerzett be. A hatóságok tényállás-tisztázási kötelezettségüknek eleget tettek, újabb helyszíni ellenőrzés foganatosítására nem volt szükség. Az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelve állapította meg, hogy a felperes és felesége között nem áll fenn tényleges életközösség. A házasság felek nem tudnak egymással kommunikálni és a helyszíni ellenőrzések adatai is alátámasztják az alperesi érvelést. Az egészségbiztosítási szolgáltatásokra való jogosultság körében a felperes érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő. Az általa csatolt társadalombiztosítási hatósági igazolvány nem releváns, mert a visszavont tartózkodási engedély miatt a felperes jogszerűen megszerzett jövedelemmel és ennek hiányában megfizetett járulékokkal nem rendelkezhetett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helyt adás iránt. Előadta, hogy a magyar nyelvet hétköznapi szinten megérti és sikeresen kommunikál a házastársával. Az Európai Unió Tanácsának 97/C382/01. számú állásfoglalásával ellentétes az alperesi határozat és az ítélet is, mert a házasság feleknek csak az első találkozás körülményeiről kell egybehangzóan nyilatkozniuk, mely jelen esetben megtörtént. Az alperes okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy ő és házastársa a mindennapi élettel kapcsolatos tényekről, a családtagjaikról és a közös nyelv használatáról eltérően nyilatkoztak. Az alperes határozata sérti a Ket. 1. § (2) bekezdését, mert az alperes hatáskörének gyakorlásával visszaélt. A bíróság jogszerűtlenül mellőzte az általa indítványozott bizonyítási eljárást.
- [8] Hangsúlyozta, hogy az alperesnek szélesebb körű bizonyítást és tényállás-tisztázást kellett volna foganatosítania a család együttélés vonatkozásában. A hatóság egyetlen helyszíni ellenőrzés alapján jutott arra a következtetésre, hogy nem áll fenn az életközösségük. Elmaradt annak értékelése, hogy a helyszíni szemle során a lakásában a férfi használati tárgyak mellett női ruhák és tárgyak is fellelhetők voltak. A házastársát nem kellett a szomszédoknak ismerniük, ez a ténymegállapítás nem támasztja alá a különélésüket.
- [9] Az alperesi határozat sérti a Ket. 72. § (1) bekezdését, mert nem

tartalmazza teljes körűen a megállapított tényállás alapjául elfogadott bizonyítékokat. Az alperes megsértette a Ket. 50. § (6) bekezdését, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem értékelte sem egyenként, sem összességében. Az újabb helyszíni szemle tartására irányuló bizonyítási indítvány alperes általi elutasítása jogszerűtlenül történt.

- [10] A felperes vitatta azt az ítéleti és alperesi határozati megállapítást, hogy a családi kapcsolat létesítése a tartózkodási jog megszerzése érdekében történt, mert véleménye szerint a feltárt tények ennek ellentmondanak. Az ítélet sérti az Szmtv. 14. § (2) bekezdését.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [13] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [14] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le. A jogerős ítéletben foglaltakkal a felülvizsgálati bíróság egyetért, a felülvizsgálati kérelmet elbírálva az alábbiakat fejt ki.
- [15] A Kúria elsődlegesen hangsúlyozza, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem tárható fel.
- [16] A jogerős ítélet a Pp. 213. § (1) és 221. § (1) bekezdéseiben foglaltakkal összhangban kiterjed valamennyi, a felperes által megjelölt jogszabálysértésre, a közigazgatási és munkaügyi bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett.
- [17] A felülvizsgálati bíróság rögzíti, hogy a Ket. a közigazgatási hatósági eljárásokra irányadó szabályokat tartalmazza, a közigazgatási bíróság eljárására nem vonatkozik. Az elsőfokú bíróság ítélete ezért nem sértheti a Ket. felperes által megjelölt rendelkezéseit.
- [18] A Kúria osztja az elsőfokú bíróság érvelését, mely szerint az idegenrendészeti hatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, az elsőfokú hatóság két alkalommal végzett helyszíni ellenőrzést, további helyszíni ellenőrzés foganatosítása - a

felperes okfejtésével szemben - a tényállás aggálytalan megállapításához nem volt szükséges.

- [19] Az Szmtv. 6-15. §-ai a tartózkodás jogára vonatkozó szabályokat határozzák meg. Az Szmtv. 7. § (2) bekezdése értelmében a magyar állampolgárnak az a családtagja is jogosult a száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodásra, aki vagy akire nézve a magyar állampolgár a) elegendő forrással rendelkezik ahhoz, hogy tartózkodása ne jelentsen indokolatlan terhet Magyarország szociális ellátórendszerére, és b) külön jogszabályban meghatározottak szerint biztosítási jogviszony keretében jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezetéről a jogszabályok rendelkezései szerint maga gondoskodik. A 14. § (2) bekezdése alapján a harmadik országbeli állampolgár családtag tartózkodási joga megszűnik akkor is, ha a családi kapcsolat létesítése a tartózkodási jog megszerzése érdekében történt. A 15. § (1) bekezdése szerint az eljáró hatóság a 14. §-ban meghatározott esetekben a tartózkodási jog megszűnését megállapító határozatot hoz. A 15. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a tartózkodási jog megszűnése esetén a harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtag köteles Magyarország területét elhagyni, kivéve, ha külön törvény alapján tartózkodásra jogosító engedélyt kap.
- [20] A Kúria hangsúlyozza, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság az Szmtv. szabályozási rendszeréből fakadóan törvényesen vizsgálta, hogy a felperes azért kötött-e házasságot, hogy a tartózkodási jogot megszerezze. Az elsőfokú hatóság e vonatkozásban részletes bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek keretében több helyszíni ellenőrzést végzett, meghallgatta a felperest és házastársát és további bizonyítási eszközöket is felhasznált.
- [21] A felülvizsgálati bíróság két ténynek tulajdonít meghatározó jelentőséget, egyrészt annak, hogy a felperes és házastársa nem tudnak egymással kommunikálni, mivel a felperes magyarul, míg a házastársa vietnámiul nem tud, közös közvetítő nyelvet pedig nem beszélnek. Másrészt a felperes a tartózkodási engedélyének visszavonását követően kötött házasságot és a Kúria a Kfv.III.37.335/2016/8. számú ítéletének meghozatala után nyújtotta be házastársára hivatkozással tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmét. A fenti két körülmény - az elsőfokú hatóság által beszerezett egyéb bizonyítékokkal együtt - egyértelműen azt igazolják, hogy a felperes érdekházasságot kötött, házasságkötésének célja kizárólag a tartózkodási jogosultság megszerzéséhez szükséges feltétel igazolása volt.
- [22] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan következtetett, hogy korábbi eljárásban visszavont tartózkodási engedély miatt a felperes jogszerűen megszerzett jövedelemmel és ennek hiányában ez után fizetett járulékokkal nem rendelkezhetett.
- [23] A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

Záró rész

- [24] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Pp. 274. § (2) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson bírálta el.
- [25] A pervesztes felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [26] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetnie, ennek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.
- [27] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. december 5.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő